

SENTÈNCIA 2000-48 DE 13 DE NOVEMBRE DE 2000

CASS. Pensió mínima de 5.000 punts. Justificació del compliment d'un treball regular abans del 1r d'abril de 1968. L'article 41 no exigeix la condició de cotització ininterrompuda.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- La Sra. M.A.J. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 30 de juny de 1999, confirmant en alçada la decisió del 30 d'abril anterior, sol·licitant l'anul·lació de la resolució recorreguda, tot declarant el seu dret a percebre una pensió de vellesa mínima de 5.000 punts amb efectes a comptar del 25 de febrer de 1999.

2.- En la sentència del 2 de maig de 2000, el Tribunal de Batlles ha anul·lat la resolució de la CASS del 28 de juny, ratificant la decisió del 30 d'abril anterior, i ha declarat que la demandant té dret a ésser beneficiària d'una pensió de vellesa mínima, prevista a l'article 41 del Reglament Tècnic, amb efectes a partir del 25 de febrer de 1999.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 22 de juny de 2000, la CASS manifesta principalment:

- que la Sra. M.A.J. no acredita un treball regular de 60 mesos abans de l'1 d'abril de 1968;

- que durant tota la seva vida laboral, la Sra. M.A.J. sempre ha cotitzat com a assalariada a la classe A (la mínima) i per sota del salari mínim oficial;

- que no ha cotitzat ininterrompudament fins el moment de prendre la jubilació.

4.- En la seva contesta de data 11 de juliol de 2000, la Sra. M.A.J. manifesta principalment:

- que respecte de la justificació dels més de seixanta mesos treballats abans de l'1 d'abril de 1968, la Comissió Contenciosa de la CASS no nega ni qüestiona la validesa del certificat aportat i, per això mateix, no pot fer-ho després en via jurisdiccional;

- que la Sra. M.A.J. reuneix els tres requisits previstos per l'article 41;

- que la Sra. M.A.J. demana la condemna de la CASS a pagar les costes.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Sobre el procediment:

En la seva resposta de data 28 de juny de 1999 (veure foli 10), la Comissió Contenciosa de la CASS refusa a la Sra. M.A.J. el benefici de les disposicions de l'article 41 del Reglament Tècnic al mencionar dos motius: a) cotitzacions inferiors al salari mínim; b) no haver cotitzat de forma ininterrompuda fins a la data de la jubilació.

La CASS no havia per tant contestat, en aquesta decisió, els certificats de treball presentats per la interessada per justificar el compliment d'un treball regular abans el primer d'abril de 1968. La CASS no podia per tant suscitar aquesta qüestió per primera vegada davant la jurisdicció, ja que situava a la Sra. M.A.J. en situació de indefensió.

Tercer.- Sobre la justificació del compliment d'un treball regular abans del primer d'abril de 1968:

La Sra. M.A.J. aporta diferents documents que proven que estava inscrita en els registres oficials d'Immigració des del dia 25 de gener de 1959 (veure foli 13). D'altra banda, presenta un certificat de treball expedit en nom de Mag. C., atestant que la interessada havia treballat en aquesta empresa des del dia 15 de setembre de 1960 fins el dia 5 d'octubre de 1969, (veure foli 12). Cal afegir que resulta de l'examen de l'expedient (veure foli 14) que la Sra. M.A.J. ha estat declarada en qualitat de assalariada pels Mag. C. a comptar del primer d'abril de 1968, data de la posta en marxa del regim andorrà de Seguretat Social. Les declaracions del certificat mencionat més amunt apareixen per tant molt versemblants.

En el marc del procediment contencions, el jutge ha d'examinar els elements aportats per les dues parts, a fi d'apreciar el valor probatori dels documents produïts. En aquest cas, com s'ha indicat, la Sra. M.A.J. aporta elements concrets que permeten pensar que ella efectivament ha efectuat un treball regular abans el primer d'abril de 1968. D'altra banda, la CASS es limita a contestar l'existència d'aquest treball però sense aportar elements precisos que recolzin la seva afirmació.

Convé per tant de jutjar que la Sra. M.A.J. aporta la justificació del compliment d'un treball regular de seixanta mesos abans la posta en marxa del règim andorrà de seguretat social.

Quart.- Sobre la cotització ininterrompuda fins a la data de la jubilació:

En varies sentències d'aquests darrers mesos, aquesta Sala ha jutjat que aquesta condició de cotització ininterrompuda no l'exigeix l'article 41 del Reglament Tècnic

(veure sentència número 99-30 de 20 d'octubre de 1999). L'argument presentat per la CASS ha de ser rebutjat.

Cinquè.- Sobre l'aplicació del Reglament número 19:

Resulta dels propis termes del Reglament número 19, que aquestes disposicions s'apliquen a les prestacions establertes als articles 20 i 20 bis, així com als articles 21 i 22 del Reglament Tècnic. Aquesta clara referència que figura en el mateix text, significa que el Reglament número 19 no s'aplica a les prestacions de vellesa.

Sisè.- Sobre la condemna al pagament de les costes:

Tenint en compte els problemes jurídics exposats en aquest cas, és cert que la CASS no ha donat prova de temeritat en el seu recurs.

En conseqüència, no s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar parcialment el recurs d'apel·lació presentat per la CASS.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la Sra. M.A.J. té dret a ésser beneficiària d'una pensió de vellesa mínima, prevista en l'article 41 del Reglament Tècnic amb efectes a partir del 25 de febrer de 1999.

Tercer.- No fer pronunciament sobre les costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.